C/2023/397

23.11.2023

P9_TA(2023)0070

Den Europæiske Ombudsmands virksomhed — årsberetning 2021

Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2023 om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2021 (2022/2141(INI))

(C/2023/397)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2021,

— der henviser til artikel 10, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

— der henviser til artikel 15, artikel 24, stk. 3, artikel 228 og artikel 298, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til artikel 11, 41, 42 og 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«),

— der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD),

— der henviser til Europa-Parlamentets forordning (EU, Euratom) 2021/1163 af 24. juni 2021 om Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af dennes hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut) og om ophævelse af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom [1],

— der henviser til den europæiske kodeks for god forvaltningsskik som vedtaget af Europa-Parlamentet den 6. september 2001,

— der henviser til rammeaftalen om samarbejde, som blev indgået mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand den 15. marts 2006 og trådte i kraft den 1. april 2006,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed,

— der henviser til sin beslutning af 9. marts 2022 om dialog med borgerne: retten til at indgive andragender, retten til at henvende sig til Den Europæiske Ombudsmand og det europæiske borgerinitiativ [2],

— der henviser til forretningsordenens artikel 54 og artikel 232, stk. 1,

— der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A9-0054/2023),

A. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2021 formelt blev forelagt for Europa-Parlamentets formand den 7. juni 2022, og at Ombudsmanden, Emily O'Reilly, forelagde den for Udvalget for Andragender den 8. september 2022 i Bruxelles;

B. der henviser til, at artikel 20, 24 og 228 i TEUF og artikel 43 i chartret giver Den Europæiske Ombudsmand beføjelse til at modtage klager over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol (Domstolen) under udøvelsen af dens domstolsfunktioner;

C. der henviser til, at det af artikel 15 i TEUF fremgår, at »for at fremme gode styreformer og sikre civilsamfundets deltagelse arbejder Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer så åbent som muligt«, og at »alle unionsborgere og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i dokumenter fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«; der henviser til, at det er afgørende for beskyttelsen af unionsborgernes rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder at sikre, at de tilbydes tjenesteydelser af høj kvalitet, og at EU-forvaltningen er imødekommende over for deres behov og bekymringer;

D. der henviser til, at det i artikel 41 i chartret, som omhandler retten til god forvaltning, bl.a. fastslås, at »enhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«;

[1] EUT L 253 af 16.7.2021, s. 1.
[2] EUT C 347 af 9.9.2022, s. 110.

E. der henviser til, at det af artikel 298, stk. 1, i TEUF fremgår, at »under udførelsen af deres opgaver støtter Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning«;

F. der henviser til, at retten til at indgive andragender, retten til at indbringe en sag for Den Europæiske Ombudsmand samt det europæiske borgerinitiativ er deltagelsesorienterede redskaber, der skaber gennemsigtighed, deltagelsesdemokrati og aktivt europæisk medborgerskab;

G. der henviser til, at Ombudsmanden i 2021 hjalp 20 536 personer og indledte 338 undersøgelser, heraf 332 på grundlag af klager og 6 på eget initiativ, og at 305 undersøgelser blev afsluttet (300 på grundlag af klager og 5 på eget initiativ); der henviser til, at størstedelen af undersøgelserne vedrørte Kommissionen (208 undersøgelser eller 61,5 %); der henviser til, at det næststørste antal vedrørte Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (16 undersøgelser eller 4,7 %), Parlamentet (13 undersøgelser eller 3,8 %), Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (13 undersøgelser eller 3,8 %), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) (11 undersøgelser eller 3,3 %), Det Europæiske Lægemiddelagentur (8 undersøgelser eller 2,4 %), Rådet for Den Europæiske Union (7 undersøgelser eller 2,1 %), Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (6 undersøgelser eller 1,8 %) og andre institutioner (34 undersøgelser eller 10,1 %);

H. der henviser til, at de tre vigtigste problemer i de undersøgelser, som Ombudsmanden afsluttede i 2021, drejede sig om gennemsigtighed og ansvarlighed (adgang til oplysninger og dokumenter) (29 %), servicekultur (26 %) og korrekt brug af skønsmæssige beføjelser, herunder i traktatbrudsprocedurer (18 %); der henviser til, at andre problemer omfatter overholdelse af proceduremæssige rettigheder, respekt for grundlæggende rettigheder, god forvaltning af personalemæssige spørgsmål, forsvarlig økonomisk forvaltning, offentlighedens deltagelse i EU's beslutningstagning, etiske spørgsmål og whistleblowing i EU-forvaltningen;

I. der henviser til, at ombudsmandsinstitutionen inden for rammerne af sit strategiske arbejde åbnede seks nye strategiske undersøgelser i 2021: om hvordan Kommissionen håndterer jobskifter, som involverer »svingdørsproblematikker«, blandt sine ansatte, om gennemsigtigheden i Kommissionens interaktion med repræsentanter for tobaksindustrien, om hvordan Frontex overholder sine forpligtelser vedrørende grundlæggende rettigheder og sikrer ansvarlighed i forbindelse med sine øgede ansvarsområder, om hvordan Det Europæiske Forsvarsagentur håndterede sin tidligere administrerende direktørs ansøgning om at påtage sig en ledende stilling i Airbus, om hvordan Kommissionen overvåger EU-midler, som anvendes til at fremme retten til et uafhængigt liv for personer med handicap og ældre, og om hvordan Den Europæiske Investeringsbank opbevarer visse personlige oplysninger om jobansøgere, inden den træffer afgørelse om ansættelse;

J. der henviser til, at Ombudsmanden i en bred undersøgelse af »svingdørssituationer«, der omfattede et udsnit på 100 afgørelser truffet af Kommissionen i 2019-2021, fandt, at Kommissionen kun forbød to aktiviteter;

K. der henviser til, at det i 2021 var tyve år siden, at forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter [3] (forordningen om aktindsigt) trådte i kraft; der henviser til, at Ombudsmanden i 2021 gjorde aktindsigt til et fokusområde for kontoret hele året, eftersom gennemsigtighed stadig er det vigtigste emne for klager og prioriteten i hendes arbejde; der henviser til, at Ombudsmanden var vært for et offentligt møde om, hvordan forordningen om aktindsigt bør moderniseres for at imødekomme offentlighedens behov på dette område;

L. der henviser til, at Domstolen flere gange har fastslået, at åbenhed i lovgivningsprocessen er netop det, som bidrager til at give institutionerne større legitimitet i unionsborgernes øjne og til at styrke deres tillid til institutionerne ved at muliggøre en åben debat af de forskellige synspunkter, som gøres gældende; der henviser til, at Domstolen har fastslået, at det faktisk er mangel på information og debat, der kan give anledning til tvivl hos borgerne og fremme spredningen af misinformation, ikke kun om lovligheden af en enkeltstående retsakt, men også om hele beslutningsprocessens legitimitet [4];

M. der henviser til, at en forbedret borgerdeltagelse og sikring af gennemsigtighed på EU-plan er afgørende for at slå bro over den oplevede kløft mellem EU, dets institutioner, dets borgere og de repræsentative organisationer, overvinde borgernes ringe tillid til EU-institutionerne og opnå et ægte demokrati med flere myndighedsniveauer; der henviser til, at Ombudsmanden spiller en central rolle med hensyn til at slå bro over denne kløft;

---

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

[4] Domstolens domme af hhv. 1. juli 2008, Sverige og Turco mod Rådet, C-39/05 P og C-52/05 P, ECLI:EU:C:2008:374, præmis 59, og af 22. marts 2018, Emilio De Capitani mod Europa-Parlamentet, T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167, præmis 78.

N. der henviser til, at borgerklager til Ombudsmanden er en afgørende komponent i deltagelsesdemokrati og i legitimiteten af Unionens beslutningsproces, da de fremmer gennemsigtighed og god forvaltning i EU's institutioner og organer; der henviser til, at Ombudsmandens rolle har udviklet sig i årenes løb og nu giver institutionen mulighed for at bruge sine beføjelser på eget initiativ til at hjælpe med at løse systemiske problemer i EU-forvaltningen og fremsætte henstillinger med henblik på forbedringer for at løse problemerne i forskellige tilfælde af fejl eller forsømmelser og dermed påtage sig en stadig større rolle i borgernes liv, når det drejer sig om spørgsmål som miljø, migration og sundhed;

O. bemærker, at Ombudsmanden, når en klage ikke falder ind under hendes sagsområde, bør råde klageren til at rette henvendelse til en anden myndighed eller til Udvalget for Andragender;

P. der henviser til, at Domstolen har fremhævet, at den demokratiske model, som EU har indført, har to dimensioner: repræsentativt demokrati, baseret på artikel 10, stk. 1 og 2, i TEU, og deltagelsesdemokrati, baseret på artikel 10, stk. 3, i TEU; der henviser til, at den første dimension indebærer, at borgernes repræsentanter er ansvarlige for de beslutninger, de træffer, og at den anden dimension giver borgerne mulighed for at deltage i beslutningsprocessen; der henviser til, at Domstolen har fastslået, at gennemsigtighed har betydning i begge dimensioner ([5]);

Q. der henviser til, at ombudsmandsinstitutionen i sit strategiske arbejde i 2021 indledte sine egne nye og strategiske initiativer til, hvordan EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer registrerer tekst- og chatbeskeder, der sendes/modtages af ansatte som led i deres professionelle virke, om kunstig intelligens og EU-forvaltningen, om EU-forvaltningens pligt til at informere offentligheden om, hvordan retten til aktindsigt i EU-dokumenter udøves, om gennemsigtigheden af EU's udbudsportal i forbindelse med kontrakter tildelt af EU-institutioner, om Kommissionens gennemsigtighedsforpligtelser i forbindelse med den kommende gennemgang af EU's tobakslovgivning, om hvordan Kommissionen stiller information om møder mellem kommissærer og organisationer eller selvstændige erhvervsdrivende til rådighed, og om hvordan Kommissionen sikrer respekt for menneskerettighederne i forbindelse med internationale handelsaftaler;

R. der henviser til, at Domstolen, når den henviser til at give offentligheden den videst mulige ret til aktindsigt i EU-dokumenter, har fastslået, at åbenhed i denne henseende bidrager til at styrke demokratiet ved at give borgerne mulighed for at kontrollere alle de oplysninger, som udgør grundlaget for en lovgivningsmæssig retsakt; der henviser til, at Domstolen har anført, at borgernes mulighed for at kende grundlaget for lovgivningsforanstaltninger er en betingelse for den effektive udøvelse af deres demokratiske rettigheder ([6]);

S. der henviser til, at Domstolen har fortolket artikel 10, stk. 3, i TEU således, at den lovgivende myndigheds to parter i et system baseret på princippet om demokratisk legitimitet skal holdes ansvarlige for deres handlinger over for offentligheden; der henviser til, at Domstolen har fastslået, at borgerne for at kunne udøve deres demokratiske rettigheder skal kunne følge beslutningsprocessen i de institutioner, som deltager i lovgivningsprocedurerne, i detaljer, og at de skal have adgang til alle relevante oplysninger ([7]);

1. godkender Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2021 og roser hendes fremragende redegørelse for de vigtigste fakta og tal vedrørende Ombudsmandens arbejde i 2021;

2. lykønsker Emily O'Reilly og hendes kontor med deres bemærkelsesværdige arbejde og konstruktive bestræbelser på at finde en balance mellem EU-institutionernes ret til at arbejde og offentlighedens interesse i en EU-forvaltning, der arbejder efter de højeste standarder for integritet og ansvarlighed; lykønsker dem med at styrke det repræsentative og deltagelsesorienterede demokrati og samtidig forbedre offentlighedens deltagelse i og legitimiteten af EU's beslutningsproces; anerkender, at Ombudsmandens arbejde har ført til positive ændringer i Unionens institutioner og organer;

3. sætter stor pris på de fremragende forbindelser mellem ombudsmand Emily O'Reilly og Udvalget for Andragender i 2021; værdsætter det stærke samarbejde mellem de to organer som et vigtigt redskab til at øge EU-institutionernes demokratiske ansvarlighed; minder om, at forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand hører under de ansvarsområder, som ifølge Parlamentets forretningsorden er overdraget til Udvalget for Andragender; påskønner den fælles interesse, der afspejles i flere beslutninger baseret på Ombudsmandens undersøgelser, navnlig i forbindelse med EU-forvaltningens gennemsigtighed og dens ansvarlighed i forbindelse med covid-19;

([5]) Domstolens dom i sag T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167, præmis 41.

([6]) Domstolens domme i sag C-39/05 P og C-52/05 P, ECLI:EU:C:2008:374, præmis 46, og sag T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167, præmis 80, dom af 17. oktober 2013, Rådet mod Access Info Europe, C-280/11 P, ECLI:EU:C:2013:671, præmis 33, og dom af 15. september 2016, Herbert Smith Freehills mod Rådet, T-710/14, ECLI:EU:T:2016:494, præmis 35.

([7]) Domstolens domme af 22. marts 2011, Access Info Europe mod Rådet, T-233/09, ECLI:EU:T:2011:105, præmis 69, og T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167, præmis 98.

4. bifalder de initiativer, som Ombudsmanden har taget for at finde ud af, hvordan EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer kan gøre borgerne bevidste om retten til aktindsigt; ser med tilfredshed på det offentlige møde om de fremtidige regler om aktindsigt, som ombudsmandsinstitutionen afholdt i Bruxelles den 15. november 2021 med titlen »Access to EU documents: what next?«;

5. lykønsker Ombudsmanden med arbejdet med at udarbejde en kort vejledning til EU-institutionerne om, hvilke politikker og praksisser de bør gennemføre for at sikre retten til aktindsigt i EU-dokumenter; lykønsker Ombudsmanden med den rådgivning, der er givet gennem den interaktive vejledning, som er tilgængelig på Ombudsmandens websted;

6. er af den faste overbevisning, at borgernes aktindsigt i alle dokumenter fra EU's institutioner, organer og agenturer udgør grundlaget for et deltagelsesdemokrati og bidrager til at øge offentlighedens kendskab og støtte til EU-institutionerne; glæder sig over Ombudsmandens indsats for at forbedre borgernes deltagelse i og legitimiteten af EU's beslutningsproces; påpeger, at retten til at indbringe en sag for Ombudsmanden styrker borgernes engagement med og tillid til EU-institutionerne, da den fremmer gennemsigtighed og god forvaltning af EU's institutioner og organer;

7. minder om, at Domstolen har understreget, at kravet om upartiskhed, som er bindende for institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne under udførelsen af deres opgaver, har til formål at sikre ligebehandling, som er en af Den Europæiske Unions grundsten; fremhæver, at dette krav har til formål at undgå situationer med potentielle interessekonflikter og dækker alle omstændigheder, som en tjenestemand eller anden befuldmægtiget skal træffe afgørelse om, i betragtning af den afgørende betydning af garantien for uafhængighed og integritet for så vidt angår både den interne funktion og den eksterne opfattelse af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer ([8]);

8. mener, at det er meget vigtigt fortsat at give unionsborgerne tilstrækkelige oplysninger om Ombudsmandens rolle og omfanget af denne institutions aktiviteter samt om dens indflydelse på EU-institutionernes udvikling;

9. minder om, at en af måderne at forbedre borgernes opfattelse af EU på er at gøre det mere tilgængeligt, forståeligt og gennemsigtigt for dem; mener, at det vil styrke borgernes demokratiske rettigheder og øge deres tillid til EU's beslutningsproces, når borgerne får mulighed for at drage deres regeringer til ansvar; opfordrer Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til at sikre den størst mulige grad af gennemsigtighed; beklager dybt, at Rådets nuværende arbejde på trods af adskillige opfordringer fra Parlamentet og Ombudsmanden stadig er skæmmet af manglende gennemsigtighed, og at borgerne ikke har behørig adgang til lovgivningsmæssige dokumenter, som er udarbejdet af Rådet; opfordrer Rådet til at rette sig efter gennemsigtighedsstandarderne for et demokrati som krævet i henhold til traktaterne, og som Ombudsmanden henstiller i sin særberetning fra maj 2018 ([9]);

10. fremhæver, at det i 2021 var 20 år siden, at forordningen om aktindsigt trådte i kraft; glæder sig over Ombudsmandens særlige fokus på dette emne i hele 2021; bemærker, at dette system har vist sig at have positive virkninger, men at det kan tilpasses bedre til den teknologiske udvikling; bemærker med bekymring, at den nuværende lovgivning om aktindsigt i EU-dokumenter er alvorligt forældet på grund af de teknologiske fremskridt i de seneste årtier med hensyn til adgangen til dokumentation, nye kommunikationsmidler og forskellige måder at registrere, behandle og lagre oplysninger på; anerkender, at det er nødvendigt at revidere forordningen om aktindsigt for at placere EU i spidsen med hensyn til aktindsigt i EU-dokumenter og demokratisk gennemsigtighed for borgerne; glæder sig over Ombudsmandens input vedrørende forordningen om aktindsigt og anmoder Kommissionen, Rådet og det relevante udvalg i Parlamentet om at tage dette i betragtning;

11. noterer sig, at Kommissionen er parat til at gå videre med det lovgivningsmæssige arbejde om aktindsigt i partnerskab med den lovgivende myndigheds to parter, hvilket næstformand Věra Jourová fastslog under det offentlige møde den 15. november 2021»Access to EU documents: what next?«;

12. fremhæver, at Ombudsmanden har iværksat et strategisk initiativ med hensyn til, hvordan forvaltningen registrerer tekst- og chatbeskeder, der sendes/modtages af ansatte som led i deres professionelle virke; bakker op om Ombudsmandens tilsagn om at forbedre måden, hvorpå EU-forvaltningen håndterer tekst- og chatbeskeder og andre nye teknologier som led i sine gennemsigtighedsforpligtelser;

([8]) Se dom af 12. oktober 2022, Vasallo Andrés mod Parlamentet, T-496/21, præmis 21 (ECLI:EU:T:2022:628) og dom af 27. marts 2019, Dr. August Wolff GmbH, KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. mod Kommissionen, C-680/16 P, præmis 26 (ECLI:EU:C:2019:257).

([9]) Den Europæiske Ombudsmands særberetning i den strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE af gennemsigtigheden i Rådets lovgivningsmæssige proces.

13. noterer sig Ombudsmandens undersøgelse af Kommissionens afslag på at give aktindsigt i tekstbeskeder udvekslet mellem Kommissionens formand og den administrerende direktør for en medicinalvirksomhed om køb af covid-19-vacciner; minder om, at tekstbeskeder, hvis indhold vedrører de politikker, aktiviteter og beslutninger, der hører under institutionens ansvarsområde, betragtes som EU-dokumenter i henhold til forordningen om aktindsigt; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at leve op til principperne om etik, gennemsigtighed og ansvarlighed over for de europæiske borgere;

14. fremhæver Ombudsmandens undersøgelse af, hvordan Kommissionen håndterede en anmodning om aktindsigt i dokumenter vedrørende kvaliteten af de medicinske masker, der blev distribueret i foråret 2020 under covid-19-pandemien; bemærker med bekymring, at Kommissionen på det tidspunkt, hvor anmodningen blev fremsat, og under en folkesundhedskrise ikke sikrede den højeste grad af gennemsigtighed som påkrævet;

15. understreger, at det er nødvendigt at overvåge gennemførelsen af Ombudsmandens henstillinger fra 2016 om øget gennemsigtighed i lovgivningsprocessen; glæder sig over Ombudsmandens opfordring til større gennemsigtighed i triloger, idet behovet for at finde den rette balance mellem gennemsigtighed og de særlige udfordringer og følsomheder, der er forbundet med at nå frem til kompromiser om lovgivningsforslag, anerkendes; gentager sin opfordring til, at man inden eller kort tid efter trilogmøderne som fast procedure i overensstemmelse med forordningen om aktindsigt og under overholdelse af Domstolens retspraksis også offentliggør dokumentation, herunder kalendere, dagsordener, referater, behandlede dokumenter, ændringsforslag samt oplysninger om medlemsstaternes delegationer og deres holdninger og referater, i et standardiseret og let tilgængeligt onlinemiljø;

16. glæder sig over Ombudsmandens brede strategiske undersøgelse af, hvordan Kommissionen håndterer svingdørssituationer, og Ombudsmandens undersøgelse af svingdørssituationer i andre EU-organer, såsom Den Europæiske Investeringsbank eller Det Europæiske Forsvarsagentur; minder om, at en god forvaltning af svingdørsproblemet er afgørende for at bevare tilliden til EU-institutionerne; gentager sin opfordring til Ombudsmanden om at fortsætte hendes arbejde for at sikre rettidig offentliggørelse af navnene på alle højtstående EU-tjenestemænd, der er involveret i svingdørssager, og for at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til alle relaterede oplysninger; opfordrer Kommissionen til at skærpe reglerne om svingdørssituationer og interessekonflikter og sikre, at der gennemføres strenge regler i alle EU-institutionerne;

17. lykønsker Ombudsmanden med undersøgelsen af, hvordan Kommissionen håndterede bekymringerne over sammensætningen af forummet på højt plan om EU's kapitalmarkedsunion, hvor konklusionen var, at Kommissionens foranstaltninger til at afbøde potentielle interessekonflikter resulterede i, at kun syv af gruppens 28 medlemmer reelt var uafhængige; fremhæver, at det blev konstateret, at der var sket fejl eller forsømmelser i dette tilfælde; opfordrer derfor Kommissionen til at indføre de strengeste etiske regler for at forhindre interessekonflikter og tage yderligere skridt til at imødegå svingdørssituationer, således at den efterkommer Ombudsmandens henstillinger fuldt ud;

18. bifalder Ombudsmandens strategiske undersøgelse med henblik på at vurdere, hvordan Kommissionen sikrer, at dens interaktion med interesserepræsentanter for tobaksindustrien er gennemsigtig; beklager, at Kommissionen — med undtagelse af Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevaresikkerhed (GD SANTE) og Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion (GD TAXUD) — stadig ikke sikrer fuld og proaktiv gennemsigtighed vedrørende møder med repræsentanter for tobaksindustrien; beklager, at denne undladelse undergraver fuld offentlig kontrol, som er krævet i bestemmelserne i Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) rammekonvention om tobakskontrol (FCTC);

19. påpeger, at Ombudsmanden efter en undersøgelse af Frontex' klagemekanisme, hvori Ombudsmanden gjorde opmærksom på agenturets forsinkelser med opfyldelsen af dets nye forpligtelser i henhold til selve mekanismen og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, har indledt en undersøgelse på eget initiativ af, hvordan Frontex overholder dets forpligtelser med hensyn til grundlæggende rettigheder og sikrer ansvarlighed i forbindelse med dets øgede ansvarsområder; fremhæver, at denne undersøgelse tilstræbte at afklare spørgsmål vedrørende ansvarligheden af Frontex' fælles operationer, vedrørende aktiviteter i relation til tilbagesendelse af migranter og vedrørende migrationsstøtte i form af screening ved EU's ydre grænser;

20. glæder sig over, at der er indledt en undersøgelse af Kommissionens rolle i vurderingen af bæredygtigheden af gasprojekter, som er opført på listen over projekter af regional betydning af Energifællesskabet — der samler EU, landene på Vestbalkan, landene i Sortehavsregionen og Norge — efter en klage fra en civilsamfundsorganisation, hvori det blev påpeget, at Kommissionen havde undladt at sikre, at gasprojekternes bæredygtighed var blevet vurderet korrekt, inden de blev opført på listen; minder om, at disse projekter blev evalueret efter en metode, som Kommissionen tidligere anvendte til sin liste over projekter af fælles interesse, som på nuværende tidspunkt er utilstrækkelig og ikke længere anvendes; mener, at energiprojekter, der fremmes eller finansieres af EU bør evalueres på den mest gennemsigtige, konsekvente og deltagelsesorienterede måde, navnlig i den aktuelle geopolitiske energikontekst;

21. glæder sig over Ombudsmandens udtalelser om handelsprocedurer, hvori det fremhæves som fejl eller forsømmelser, at Kommissionen ikke færdiggjorde en ajourført »bæredygtighedsvurdering«, før den afsluttede handelsforhandlingerne mellem EU og Mercosur;

22. fremhæver betydningen af, at der blev vedtaget en opdateret statut for ombudsmandsinstitutionen i juni 2021; minder om, at den nye statut kodificerer mange af ombudsmandsinstitutionens arbejdsmetoder i de senere år; bifalder, at den reviderede statut giver ombudsmandsinstitutionen en styrket retlig ramme og indfører nye sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer dens uafhængighed yderligere; er af den faste overbevisning, at det budget, som ombudsmandsinstitutionen har fået tildelt, skal ændres for at sikre, at den har de nødvendige midler til effektivt at kunne håndtere den samlede arbejdsbyrde og er i stand til fortsat at arbejde kompetent i unionsborgernes tjeneste;

23. lykønsker ombudsmandsinstitutionen med indførelsen og revisionen af den hurtige procedure, som tilstræber at behandle klager vedrørende aktindsigt hurtigt; bemærker, at proceduren har vist fremragende resultater, herunder et betydeligt fald i behandlingstiderne, en stigning i antallet af klager vedrørende aktindsigt og generel tilfredshed blandt interessenterne med den hurtige procedure;

24. ser med tilfredshed på den nye strategi for rettigheder for personer med handicap, som Kommissionen fremlagde den 3. marts 2021, der dækker perioden fra 2021 til 2030 og fastlægger rammerne for medlemsstaternes og EU-institutionernes gennemførelse af UNCRPD;

25. glæder sig over Ombudsmandens engagement; anerkender hendes arbejde som medlem af den EU-ramme, der har til formål at beskytte, fremme og overvåge EU-institutionernes korrekte gennemførelse af UNCRPD; anerkender Europas rolle som global partner med hensyn til at støtte inklusionen af personer med handicap;

26. fremhæver resultaterne af to undersøgelser af, hvordan EU-midler anvendes i socialforsorgsinstitutioner; bifalder Ombudsmandens undersøgelse på eget initiativ af, hvordan Kommissionen overvåger EU-midler, som anvendes til at fremme retten til et uafhængigt liv for personer med handicap og ældre;

27. ser med tilfredshed på den liste over bedste praksis med hensyn til at imødekomme behovene hos personer med handicap i nødsituationer, der blev udarbejdet som et resultat af et strategisk initiativ om, hvordan Kommissionen imødekommer de særlige behov hos medarbejdere med handicap i forbindelse med covid-19; tilskynder Ombudsmanden og hendes kontor til at fortsætte deres indsats til fordel for personer med handicap og til at sikre, at de kan udøve deres ret til at indbringe sager for Den Europæiske Ombudsmand fuldt ud;

28. lykønsker Ombudsmanden med at have udvidet den rolle, som det europæiske netværk af ombudsmænd (ENO) spiller med hensyn til kapacitetsopbygning og udveksling af bedste praksis mellem ombudsmandsinstitutionerne i medlemsstaterne, EØS-lande og EU-kandidatlande; lykønsker ENO med afholdelsen af målrettede webinarer med fokus på forskellige emner, bl.a. kunstig intelligens og e-forvaltning i offentlige forvaltninger, Frontex' klagemekanisme og overvågning af tvangsmæssige tilbagesendelser samt institutionel pleje, anvendelsen af EU-midler og erfaringerne fra covid-19-pandemien;

29. tilskynder Ombudsmanden til at fortsætte sit samarbejde med nationale ombudsmænd gennem ENO; anser det for nødvendigt at styrke interaktionen og udvekslingen af bedste praksis med og mellem de nationale og regionale ombudsmænd og Den Europæiske Ombudsmand for at sikre, at borgerne bliver bedre informeret om deres rettigheder og får bedre vejledning, når de indgiver klager; opfordrer ENO til at overveje, hvilken rolle de nationale og regionale ombudsmænd kan spille med hensyn til at inddrage borgerne yderligere i EU's beslutningsproces;

30. lykønsker Kommissionens Generaldirektorat for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan og EU-Udenrigstjenesten med at have vundet Den Europæiske Ombudsmands pris for god forvaltning 2021 for deres betydelige indsats sidste år for at hjælpe med at repatriere over en halv million unionsborgere, der var strandet rundt om i verden på grund af covid-19-pandemien;

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt deres ombudsmænd eller tilsvarende kompetente organer.